

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 178

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προληρωσίας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1882.

Δὲν ἐπιτεύσαμεν ποτε, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ διαδραματι-
σθῆ τὸ αἰγυπτιακὸν δραματικόν, χωρὶς νὰ ἐκμεταλευθῶσιν
αὐτὸ οἱ μικρομεγάλοι μας καὶ ὁ χορὸς τῶν ἐξ ἐπαγγέλμα-
τος θῆθεν πατριωτῶν. Κατ' οὐσίαν ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ σχετι-
κῶς πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἐν
τραῦμα δεινὸν κατενεχθὲν κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων καὶ
πλουτούντων Ἑλλήνων, τραῦμα ὅπερ μετὰ μικρὰ ἔτη ἀτελῶς
μόνον θὰ ἐπουλωθῆ, καὶ ἐὰν εἴη αἱ περιστάσεις φανῶσιν αὐ-
τόθι τοῖς Ἕλλησι τόσον εὐνοϊκαὶ ὅσον εἰς τὸ παρελθόν, ὅπερ
ἀμφίβολον. Τοιοῦτον ζήτημα δὲν ἠδύνατο λογικῶς ν' ἀνα-
βιβασθῆ εἰς ζήτημα πολιτικὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, μὴ οὐσης
ἄλλως ἀξιωμαχοῦ ὅπως ἀναλαμβάνῃ τὴν διεξαγωγὴν ζητη-
μάτων πολιτικῶν. Πλὴν οἱ πολιτικοὶ τυχοῦσται μας δὲν
θὰ ἦσαν τοιοῦτοι, ἐὰν δὲν ἀπεπειρῶντο νὰ δώσωσιν εἰς τὸ ἐ-
κπεσθὲν τοῦτο χροιάν πολιτικὴν, διὰ νὰ θεραπεύσωσιν τὴν
ἀπαρηγόρητον κουρότητα τῶν, καὶ διὰ νὰ παρασταθῶσιν
ὡς δικαιητικῆς τῆς ἐθνικῆς τιμῆς. Ἡ περίστασις ἦτο ἀληθῶς
κατάλληλος ἵνα παίξωμεν τὸν ρόλον μεγάλης θῆθεν Δυνάμεως
ἀπειθῶσας καὶ ἀναμαρτύρας, καὶ νὰ κολλήσωμεν εἰς τὴν ἀπο-
κρίωσαν ἡμᾶς μεγάλην ναυτικὴν Δύναμιν ὡς δορυφόροι αὐ-
τῆς αὐτὴ ἐστάλησαν τὰ δύο μόνον πολεμικὰ πλοῖά μας,
ἑλὸς δὲ στόλος μας εἰς Ἀλεξάνδρειαν, πλοῖα ἀληθῶς ὅφ' ἔλας
καὶ ἐπὶ τῆς πολλῆς ἐλαττωμένης τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀλλ' ἔχοντα
τοὺς ἄριστους τῆς ἐσωτερικῆς ἀποφῆς τούτων, ἤρξαντο δὲ εἰ-
σηγήσεις περὶ ἀποστολῆς εἰς Αἴγυπτον πέντε χιλιάδων ἑλ-
ληνικοῦ στρατοῦ, οὗ ἐμελλον ν' ἀκολουθήσωσιν ἑστραὶ ἐννεά

χιλιάδας. Συγχρόνως πρὸς τὰς φιλοπολέμους ταύτας ἐκδη-
λώσεις, τὸ ἐν Ἀθήναις ξένον διπλωματικὸν σῶμα ἠδύνατο
νὰ παρατηρῆ τὴν ἐνέργειαν μέτρων δι' ὧν καταφανὲς ἐγένετο
ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἀστείζετο καίτοι προεκάλει
τὸν γέλωτα, καὶ ἐν τοιοῦτον μέτρον ἦτο τὸ τῆς ἀφαιρέσεως
ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πρεσβειῶν τῶν ἀπομάχων χωροφυλάκων
φρουρῶν, δι' ὧν ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ μας ἤρξασε κατὰ
τέσσαρας ἄνδρας ἐμπειροπολέμους μὲν, πλὴν ὅπως οὐν ὑπὸ
τῆς ἡλικίας κεκηνηότας. Εὐτυχῶς οἱ ἰσχυροὶ ξένοι ἐκόφισαν
εἰς τὰς δονκισοτικὰς προτάσεις τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου.

Ἄλλὰ τόσοι διπλωματικοὶ ταχυδακτυλοουργικοὶ ἀγῶνες
δὲν ἠδύνατο νὰ μείνωσιν καὶ ἄνευ ἱκανοποιήσεως τινός. Ἐὰν
ἡ σημερινὴ Ἑλλάς, χάρις πρὸ πάντων εἰς τὰς πολιτικὰς
τυχοδιώκτας τῆς, εἴη κατὰ μέρος, ἄσπιος κατὰ ξηρὴν καὶ
κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐντελῶς μεμονωμένη, ἐὰν εἴη ἤδη πλέον
ἢ ποτὲ ἡ Δύναμις ἐκείνη ἢ ὁ Πρίγγιψ Μέτερνιχ ὠνόμασεν
μὴν ἀδυναμίαν (une impari sans), οὐχ ἦτον ἡ δακτυ-
λοουργία πιστεύει, ὅτι τὴν ἐδέξασε διὰ τῆς ἀποβάσεως εἰς Ἀ-
λεξάνδρειαν ναυτικοῦ ἀποσπάσματος. Νομίζομεν, ὅτι τινὲς
ὑπερκετιμῶσι τὴν ἐν οἴαν τοιοῦτων ἀποβάσεων, ὅτε αὐτὴ φέ-
ρουσι χιτρακτῆρα καθαρῶς ἀστονιμικόν, καὶ μάλιστα ἐν Ἀνα-
τολίῃ. Ἀς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι τοιαῦτα ναυτικὰ ἀποσπάσματα, ἦ-
τοι ἀγγλικόν, γαλλικόν, καὶ σουρρικόν διέπλον τὰς ἐδοὺς τῆς
ἑλληνικῆς πρωτεύουσας κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1863, χωρὶς
οὐδεμίαν τῶν Δυνάμεων ἐκείνων νὰ θεωρήτῃ τὴν ἀπόβασιν ἐ-
κείνην ὡς πολιτικὸν θρίαμβον, οὐδὲ αὐτὴ ἡ Τουρκία, ἧς ἡ
σημαία ἐπανεβίβησε εἰς Ἀθήνας χάρις εἰς τὴν ἐθνοσωτήριον
ἐπανάστασιν τοῦ 1862.

ΑΝΕΜΟΜΑΞΩΜΑΤΑ

Ο Άραβης εισπράττει τους φόρους εν Καίρω, φαντάσθητε τί ώρατα και με πόσην ευγένειαν θα εισπράττη Βάχεις; — τόν φόρον! — όνειρεύεσαι; τόν φόρον άμέσως — θέλεις γά κινήθης; — παρουσιάζεται άμέσως έμπρός σου ημίγυμνος Άραψ και ως υπάλληλος ή χωροφύλαξ του θεάτρου τών Όλυμπίων σοι λέγει με άγρίαν φωνήν — τόν φόρον, κύριε! Οι μόνοι όστινες δεν θα έκπλαγώσι διόλου διά τούτουτον είδος της εισπράξεως θα είνε οι Έλληνες, αν άπέμειναν τιοιούτοι, διότι αύτοι είνε συνειθισμένοι παιδιόθεν εις τήν άβρότητα τών εισπρακτόρων. Υπάρχουν και εις τήν Ελλάδα ταμιαί, τελώναι, ύποταμιαί, έφοροί και εισπράκτορες systeme Araby.

Τί τυχηρός άνθρωπος αύτός ό Τρικούπης! Όλα και δια ήδύνατο να περιμένη, ότι θα διώριζε τόν κ. Δηληγιάννην ύγειονομοσταθμάρχην, ότι θα διώριζε τόν κ. Ζηνόπουλον Άρχικλητήρα, άλλ' όχι και ότι θα έψώμιζε τόν Κεδίβην της Αιγύπτου. Ημπορεί να μνή είνε φίλος της Ελλάδος ό Κεδίβης, από τά τώρα και εις τό εξής αφού έφαγεν ως ό τελευταίος τών τελωνοφυλάκων τό ψωμί της Έλληνικής κυβερνήσεως;

Ευτύχημα όμως δι' αύτόν είνε ότι ή στάσις του Άραβη και αι ταραχαί της Αιγύπτου συμβαίνουν τώρα και όχι πρό τσσαρών πέντε έτών. Αν συνδβαιον τότε και άπεστέλλετο εις Αίγυπτον ή γαλέττα ενός πρώην επί τών στρατιωτικών ύπουργού, θα ήρκει αύτη μόνη να τόν ξεπαστρέψη περισσότερο τών φελλάχων του Άραβη και τών τηλεβόλων του Σείμουρ.

Ο ύποπρόξενός μας λέγεται Σκοτίδης. Φανταζόμεθα αν έπήγαινε ποτέ ό καλός ούτος και δραστήριος νέος πρός τόν Άραβην εκ μέρους του πολιτικού πράκτορος και τώ εξήτει έγγυήσεις καθ' ήν στιγμήν έσκέπτετο να θέση πρό εις τήν Άλεξάνδρειαν. Ο Άραβης βεβαίως θα τώ άπάντα. — Μή μάς Σκοτίδης!

Περίεργος πυρκαϊά ή εν Σμύρνη έκραγείσα τελευταίως. Απετέφρωσε τό εν τρίτον πασών τών οικιών της έβραϊκής και τουρκικής συνοικίας και άφηκε άνέπαφν τά άλλα δύο τρίτα.

Σφάλμα μέγα έκραξεν ή Ελλάς να μη κρατήση τόν πέρυσιν ελθόντα ένταύθα γερμανόν άχειρα Ούνθαμ διά να τόν κάμη άστυνόμεν. Όλα και δια ήδύνατο να πράξη αύτός όσα πράττουαι και οι άλλοι άστυνόμοι, εκτός όμως και τό να ράπιση.

Συνήως όταν λέγομεν εκλεμβάνω δηλαδ' ότι πέρνομεν ένα πράγμα δι' άλλο. Άλλ' οι καλόγηροι του έρημονησιού Παλαιοναγιάς εξελεβον τό αύτό πράγμα διά τό αύτό, αφού ένόμισαν ότι οι εκ τών νησιών αποδιδασθέντες χωροφύλακες ήσαν ληστρική συμμορία.

Είς τό ξενοδοχείον. — Παιδί, καλέ από τό ρουσιφ δεν είνε καλόν. — Άπατάσθε κύριε. Τό έκουφα από τό ίδιον κομμάτι από τό όποιον σάς έδωκα και προχθές όπου τό ήύρατε τόν νύστιμον.

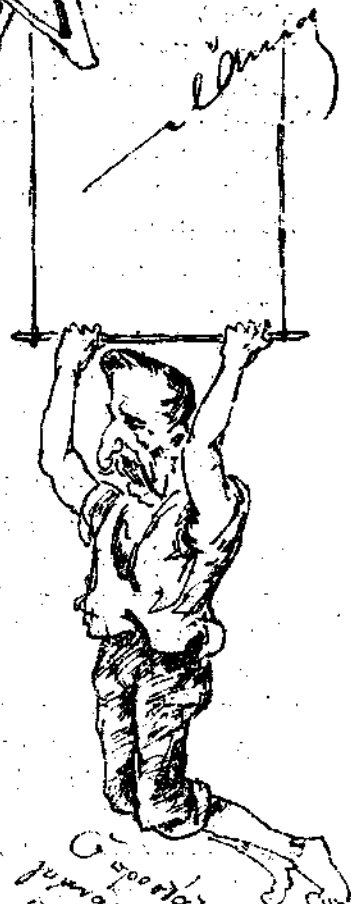

Και ό Άσμοδαίος, συμμερίζομενος τά παρά του τόπου έλοκλήρου εκδηλωθέντα όμύθημα αισθήματα, σιγματίζει τήν φαύλον και άνανδρον επίθεσιν κατά του διουθυντού του Μη Χάρισαι κ. Β. Γαβριηλίδου. Άλλοίμονον εις τάς χώρας εκείνας όπου υπεράνω και αύτου του νόμου ίσταται ή ράβδος του δολοφόνου, και όπου άκόμη μετά τώσων έτών πολιτισμών, μετά τόσα φώτα, μετά τόσας καυχήσεις τίθενται ειστί εις ένέργειαν τοιαύτα σκότια και άνανδρα μέσα. Παρά τών άρμόδιων άρχών άπαιτούμεν και ήμεεις δραστηρίαν ένέργειαν όπως συλληφώσι και τιμωρηθώσιν άυστηρώς οι ένοχοί τής μουσαρής ταύτης πράξεως.

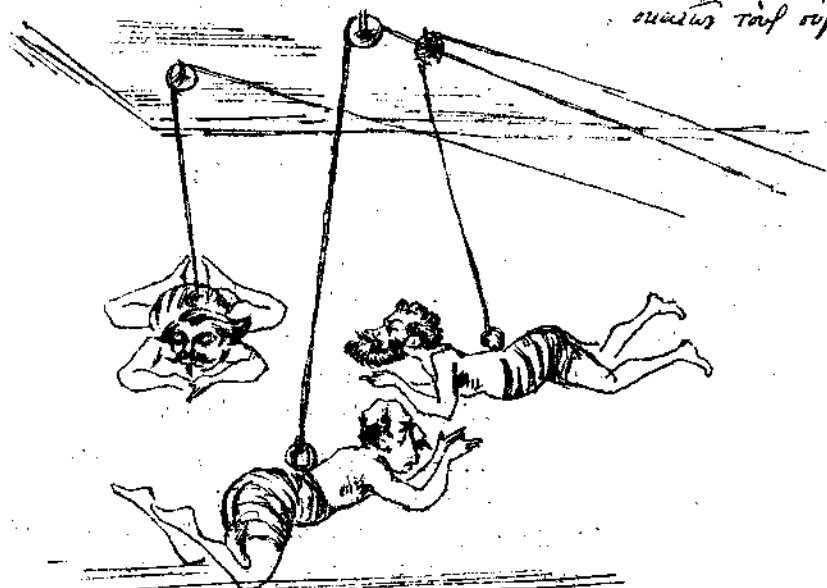
ΑΙΜΥΛΙΟΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

Ο Άσμοδαίος αποθέτει ένίοτε τό προσωπίόν του διά να σπογγίση τά δάκρυά του, ότι περιστατικόν τι ιδιαιτέρας ένδυνηρόν πλήττει τήν καρδίαν του. Τοιούτον δι' αύτόν έκτέκτως λυπηρόν γεγονός εγένετο ό θάνατος του άρίστου νέου Αιμυλίου Βαλαωρίτου. Υπάρχουσι νέαι όπάρξεις, έχουσαι είδικόν τι γόητρον πηγάζον εκ τών περιστάσεων της ζωής αυτών. Ο Αιμύλιος Βαλαωρίτης ήτο εκ τούτων. Εύφωτα και άγαθότης ήσαν τά κυριώτατα αύτου χαρακτηριστικά. Άλλ' ή εύφωτα αύτου είχε τι τό έκτακτον και ή άγαθότης αύτου είχε τι τό άγγελικόν. Άνδρες Έξοχοι εκ τών φίλων της οικογενείας του εν Ιταλία και εκ τών καθηγητών του εν Ερμανίς, προέλεγον εις τόν νέον τούτον μέγα μέλλον. Άλλ' οι έλπίδες αύται έσβέσθησαν πάσαι ως φθινοπωρινή άνθος ήλιος εν τή εξαισία νήσφ Μαδέρα, ήτις εγένετο ό άνωστρεφής τός ρος του φιλάτου Αιμυλίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο γηρωσιώτης της ώρας άγγέλιε ένδυσταλός ότι η έγγραφή ενήμηθη συμμοριόφρον της Αγγλίας εις τήν μάχην της Βιγμόντ. Ο Γ. Ο. Σέιμουρ άμνημονεύει εν τή εφημερίδα της Νιού Υόρκης τούτην συμμορία άνώστρεφώς τής συμμοριόφρας.

Ολοραγής τρώσφ από ύμνάδιον της μοχημυλικής εν τόν Ποσειώνη

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν τῇ τέχνῃ εἶνε *Ἴριμα Μέρο*, ἀλλ' ὑπὸ τὸ γλυκὸ καὶ ξενόφωνον αὐτὸ ὄνομα ὑπικρίπτεται γυνεῖα ἑλληνική, ἡ Μαρία Μιστροβάκη, κόρη γνωστῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας διαμενούσης ἐν Τεργέστη. Πεπρωτισμένη διὰ φωνῆς γλυκείας, μελωδικωτάτης, ἠγάπησε παιδιόθεν τὴν τέχνην καὶ ἡ τέχνη ἀντηγάπησεν αὐτὴν καὶ τὴν ἐδίδαξε πάντα τὰ μυστηριώδη αὐτῆς θέλητρα, ἅτινα ἐπέδειξε κατόπιν εἰς Τεργέστην, εἰς Βρεσκίαν, εἰς Κρεμώνην, εἰς Βιέννην, εἰς Βερολίνον ἐφελκούμεσα τὴν συμπάθειαν καὶ τὰς ἐπευφημίας τῶν θεατῶν.

Τὸ κοινὸν ἀναμένον ἀνυπομόνως τὴν παρουσίαν αὐτῆς ἐχαίρετῶσεν ἐνθουσιωδῶς τὴν ἐμφάνισιν τῆς συμπαθοῦς καὶ καλλιθελάρου ἑλληνίδος ἀοιδοῦ πρωταγωνιστοῦσης ἐν τῷ μελοδράματι *Ruy-Blas* τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐξερράγη δὲ εἰς παρατεταμένα χειροκροτήματα ἅμα ἤκουσε τοὺς πρώτους αὐτῆς φθόγγους. Δὲν εἶνε πολὺ ἰσχυρὰ ἡ φωνὴ τῆς, ἀλλ' ἔχει χάριν, ἔχει ἐμμέλειαν ἔχει μαλακότητα, ἀναπτύσσεται ὁμαλῶς καὶ κατέρχεται ἠδύως μέχρι τῶν κάτω τόνων τῆς κλίμακος, θέλγουσα τὸ οὖς καὶ κηλοῦσα τὴν καρδίαν. Ἴσως διὰ τοὺς σχηματίζοντας πολὺ μεγάλην ἰδέαν καὶ κρίνοντας τὴν καλλιτέχνην μόνον καὶ μόνον ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς φωνῆς, ἡ φωνὴ τῆς Ἑλληνίδος ἀοιδοῦ δὲν ἐφάνη ἐπικρῆς. Ἄλλ' οἱ ἀληθεῖς γινώσκται τῆς τέχνης, ἀλλ' ἡ νοήμων καὶ πολυπληθεσττέρα τοῦ κοινοῦ μερὶς τὴν χειροκροτήσασαν ἐκθύμως ἐλπίζουσα νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἡμέραν τινὰ ἐν ἐξεχούσῃ θέσει ἐν τῇ τέχνῃ, τιμῶσεν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν ἑλληνικὴν εὐφυΐαν.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς *Ἀρδρου*

«Πόσον ἠθέλαμεν εἶσθαι εὐτυχεῖς ἂν θερμὸν Τυρταίου χεῖλος ἡ φύσις εὐμενῆς ἐχάριζεν ἡμῖν! Δὲν ἠθέλαμεν τότε δόξαν θαυμαστῶν καὶ πολυκρότων δι' ὧδων καὶ εἰδυλλίων καὶ ἐντυπώσεων *συνεοδόντων* (τί ὠρῖα!) ψάλλει, τοῦτο ἀφίνομεν εἰς εὐφραντάστου; *Πινδάρους*, ἀλλ' ἐν θουρίαις καὶ ἐμβατηρίαις καταθεβλημένους ἠθέλαμεν ἀναζωπυρῆσαι καὶ νενικημένους εἰς μάχην προτρύνει καὶ ἀπληπισμένους ἐνθαρρύνει. Νῦν ὁμως ἐν πεζότῃ γραφίδος δυστυχῶς φθίνοντες, τοὺς πόθους ἡμῶν ἀνεμπληρώτους ἀφίνομεν. Λυπούμεθα.»

* *

Ἐκ τοῦ *Ἑθρικοῦ Πρῶτου*

«Καθόσον τὸ ἄγριον στήθος τῶν κακουργῶν οὔτε λίθον ἐπὶ λίθου ἀφήκεν.»

* *

Ἐκ τῆς *Λυρικῆς Ἑλλάδος* Μεσολογγίου

«Κατ' ἀπαίτησιν τοῦ κοινῶς παρεστάθη κατ' ἐπανάληψιν ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἀμφοτέρων τῶν

φίλων, τὸ ἀριστούργημα τῶν δραμάτων ἡ Γαλάτεια, τοσόντον δὲ ἐπιτυχῶς παρεστάθη, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς (ὡ ἐπιτυχία) ἂν ἦτο παρὼν ὑπερμέτρως ἠθελεν εὐχαριστῶν βλέπων τὸ ὄραϊον τὸ ἔργον οὕτω ἐπιτυχάνον' ἂν δὲ ὁ ἐξ ἡλικίας ἀρχαιότητος γλόπτης Φειδίας, ἦτο παρὼν ἠθελεν ἡμᾶς τὴν στάσιν ἦν ἡ κ. Μιχαηλίδου ὡς ἀγαλμα ἐν πρώτῃ πράξει εἶχε λάβῃ.»

* *

Ἐκ τῶν *Ἡμερησίων Νέων*

«Ἡ ἐκτίμησις τῶν φρικαλέων ἐν τῇ τῶν Ραφαήλων χώρῃ.»

* *

Ἐκ τοῦ *Φανοῦ Σύρου*

«Νομίζομεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία μας ὑποχρεοῦται ὄχι μόνον νὰ καταδιώξῃ ἀλλὰ καὶ παραδειγματικῶς νὰ τιμωρήσῃ τοὺς καφεπόλας ἐκείνους οἵτινες μεταχειρίζονται *Χασίσιον* καὶ τοὺς ἀγγελέδες των, καθ' ὅτι ἡ χρῆσις αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δύνανται ὁ ἐκ τοῦτου μεθύωρ νὰ πράξῃ τὰ ἀποτρόπαια καὶ κουργήματα, μετὸν χρόνον διαλύονται αἱ οὐσίαι τῶν γενεῶν μορίων του, τοσοῦτον, ὥστε γίνεται παραλυτικὸς.»

* *

Ἐκ τῆς *Ἀρτας*

«Τότε δὲ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους ἦτο ἀπερίγραπτος διὰ διαφόρων κινήματων ἐκφράζοιτο τὴν ἁγίαν χαράν του.»

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐξ ὧδης ποιηθείσης ἐν Τήνῳ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἐπίσημου τοῦ ἀγγέλου παιδὸς *Μιράνδρου Δ. Τσοῦρου*.

Μένανδρος εἶνε τὸ ὄνομά σου!

Ὡ εἶθε νὰ τῷ ὀμοιάσῃς!

Καὶ ἡ καρδιά του νᾶνε καρδιά σου

Καὶ τὸν πατέρα σου μὴ ξεχάσῃς.

Ἐγραψ' ἐκεῖνος καὶ ὁ κόσμος ἔλος

Ἀπὸ τὰ γέλια πῶς ἀντηχοῦσε!

Ἐγραφεν οὐτος καὶ ἡ Χίος ἔλος

Τὰς λύπας πάλιν ἔλησμονοῦσε!

τὴν εὐθυμίαν καὶ τὸ γέλιο

ποῦ τὴν καρδίαν μᾶς βλασφύοντι

Τὰ περιβόλια πῶς λυποῦνται

καὶ τὸ βουναί

καὶ ἡ μέλιτα-βίστα πότον φοβοῦνται!

... ταῖς πίκραις ποῦ τὴν ἔχει ποίσει

διάβολος δαιμονισθεῖς!

Ὁ τελευταῖος οὗτος βεβχίως ἐπέπραξε καὶ τὴν ἀνώγει ποιετὴν καὶ τὸν ἔπεισεν ἀφοῦ ἔγραψε νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὸ ποίημά του.

Ἰσημ. Ὁ πατὴρ εἶνε Χίος ἀστείωτατος καὶ διακελευστικώτατος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως.